

Posudek diplomové práce
vypracované Oldřichem Řeháčkem na téma
„Představenstvo akciové společnosti a postavení jeho členů“

Předložená diplomová práce je věnována frekventovanému a stále aktuálnímu tématu právního režimu členů představenstva akciové společnosti. Jde o látku, která je bohatě pokryta, jak tuzemskou, tak zahraniční odbornou literaturou. Pro její zpracování lze využít i relativně rozsáhlou judikaturu.

Struktura diplomové práce je logická a přehledná. Autor nejprve pojednává o obecnějších otázkách (pojetí orgánů obchodních společností), postavení statutárního orgánu ve dvou základních typech organizační struktury akciové společnosti (monistický a dualistický model). Následně přechází ke konkrétnějším otázkám, jako je ustavení určité osoby do funkce člena představenstva, předpoklady a překážky výkonu funkce a právní skutečnosti zakládající zánik funkce člena představenstva. Následuje stručná pasáž označená jako „závěr“, která by však – vzhledem ke svému obsahu – měla být umístěna spíše do úvodní části, neboť v ní autor velmi stručně uvádí obsah diplomové práce, přičemž (dosti nestandardně) ji i sám pozitivně hodnotí. V této části diplomního textu by přitom měly být shrnuty především závěry, k nimž se autor dopracoval studiem podkladů, jejich zpracováním i vlastní invencí.

Hodnotím-li diplomovou práci z obsahového hlediska, mohu konstatovat, že mírně překračuje rámec právní úpravy. Autor se většinou opírá o názory tuzemských autorit obchodního práva. Je však třeba uznat, že místy formuluje i vlastní stanovisko. Z dílčích nepřesností lze poukázat neodůvodněnou kritiku ustanovení § 56 odst. 1 ObchZ. Na téže straně je uvedeno zjednodušující (bez dalšího) zařazení společnosti s ručením omezeným mezi kapitálové společnosti. Bylo vhodné poznamenat, že společnost s ručením omezeným má sice v zásadě kapitálový charakter, avšak v její právní úpravě se prosazuje řada osobních prvků. K tomu dodávám, že například ve Francii, ale i v dalších zemích se v posledních letech projevuje výrazná tendence právě k posílení této „osobní dimenze“ společnosti s ručením omezeným. Je ale třeba dodat, že autor si tuto skutečnost uvědomuje, jak vyplývá ze zmínky na str. 22 diplomové práce. Výhrady lze mít i k tvrzení na str. 2, kde diplomant uvádí, že obchodní společnosti zřizují určité orgány povinně, a to „na základě kogentních právních norem obchodního zákoníku“. K tomu lze namítnout, že ustanovení o povinné tvorbě orgánů obsahují i jiné právní předpisy (například zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu stanoví pro burzu (jíž může být pouze akciová společnost) povinné vytváření burzovní

komory, která je statutárním orgánem burzy a plní funkci představenstva. V této souvislosti je třeba upozornit autora na skutečnost, že zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů byl zrušen právě shora citovaným zákonem o podnikání na kapitálovém trhu (str. 11 diplomové práce).

Pokud jde o poznámkový aparát, je zřejmé, že autor na použitý pramen v textu odkazuje. Na str. 2 tak ale nečiní zcela korektním způsobem, neboť odkaz má být umístěn vždy na konci uvozovek a nikoli v předchozím textu. Totéž platí pro citaci na str. 10.

Lze shrnout, že Oldřich Řeháček prokázal hlubší seznámení se zvolenou problematikou. Pro posouzení jednotlivých otázek právního režimu představenstva se zpravidla opírá o názory některé z autorit obchodního práva, s níž většinou souhlasí, aniž by konkrétní problém hlouběji analyzoval. Je však zřejmé, že si je vědom hlavních sporných, respektive citlivých otázek, s nimiž je konfrontována současná právní věda i judikatura. I když nelze autorovi vytknout absenci práce s judikaturou, současně lze namítnout, že rozsah využitých soudních rozhodnutí mohl být širší.

Celkové hodnocení diplomové práce dovoluje učinit závěr, že předložený text je způsobilý obhajoby.

Praha, 28. dubna 2006

doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce